

Kontakty z Mediami I
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 64/13

Luksemburg, 30 maja 2013 r.

Wyrok w sprawie C-512/10
Komisja / Polska

Polska uchybiła niektórym ciążącym na niej zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii w dziedzinie transportu kolejowego

Dnia 26 października 2010 r. Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, w której zarzuciła Polsce¹ niewypełnienie niektórych ciążących na niej zobowiązań, wynikających z prawa Unii w dziedzinie transportu kolejowego. Sprawa ta należy do szeregu podobnych skarg² wniesionych przez Komisję przeciwko wielu państwom członkowskim z uwagi na niewypełnianie ciążących na nich zobowiązań wynikających z dyrektyw w tej dziedzinie.

Prawo Unii zobowiązuje państwa członkowskie do ustalenia odpowiednich warunków w celu zapewnienia, że zestawienia rachunkowe zarządcy infrastruktury będą przynajmniej bilansować z jednej strony dochody z opłat za infrastrukturę, nadwyżki z innych rodzajów działalności handlowej oraz finansowanie przez państwo, a z drugiej strony wydatki na infrastrukturę³.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał oddalił w pierwszej kolejności zarzut Komisji, zgodnie z którym Polska nie podjęła środków odpowiednich w celu zapewnienia we właściwym czasie równowagi finansowej zarządcy infrastruktury PLK SA (Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna).

W tym względzie Trybunał orzekł, że brak równowagi zysków i strat spółki PLK nie może sam w sobie wystarczyć do uznania, że Polska nie wykonała zobowiązań ciążących na niej na mocy prawa Unii. Do przyjęcia takiego wniosku należy ponadto wykazać, że brak równowagi rachunkowej występuje w „normalnych warunkach działalności gospodarczej” i „w stosownym czasie”.

Tymczasem Trybunał zauważył, że w Polsce początek niezależnego zarządzania infrastrukturą kolejową miał miejsce niedawno (pierwsza subwencja państwowa została przyznana w 2006 r.). Jednocześnie, pomimo dofinansowania zarządcy infrastruktury przez państwo polskie, jego przychody uległy obniżeniu, po części z uwagi na poważny kryzys gospodarczy występujący w Unii Europejskiej. **Trybunał odrzucił zatem twierdzenia Komisji i orzekł, że Polska ustanowiła warunki w celu zapewnienia, w normalnych warunkach działalności gospodarczej i w stosownym czasie, równowagi finansowej zarządcy infrastruktury kolejowej.**

¹ Popieranej przez Włochy i Republikę Czeską.

² Chodzi o sprawy: [C-473/10](#), Komisja / Węgry; [C-483/10](#), Komisja / Hiszpania; [C-555/10](#), Komisja / Austria; [C-556/10](#), Komisja / Niemcy (wyrok Trybunału z dnia 28 lutego 2013 r., zob. [komunikat prasowy nr 20/13](#)); [C-512/10](#), Komisja / Polska; [C-528/10](#), Komisja / Grecja; [C-545/10](#), Komisja / Republika Czeska; [C-557/10](#), Komisja / Portugalia; [C-625/10](#), Komisja / Francja (wyrok Trybunału z dnia 18 kwietnia 2013 r., zob. [komunikat prasowy nr 49/13](#)); [C-627/10](#), Komisja / Słowenia; [C-369/11](#), Komisja / Włochy i [C-412/11](#), Komisja / Luksemburg.

³ Dyrektywa 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75, s. 29) zmieniona dyrektywą 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 164, s. 44).

Trybunał uwzględnił natomiast w drugiej kolejności zarzut, w którym Komisja podnosi, że Polska, niezgodnie z prawem Unii, nie wprowadziła zachęt do zmniejszania kosztów zapewniania infrastruktury i wysokości opłat za dostęp do niej.

Pomimo, iż polskie przepisy w dziedzinie transportu kolejowego zakładają cel zmniejszenia kosztów i wysokości opłat za korzystanie, nie definiują one jednak mechanizmu zachęt umożliwiającego osiągnięcie tego celu.

Ponadto przepisy te nie wprowadzają środków kontrolnych z odpowiednimi upoważnieniami, tak aby zarządca infrastruktury ponosił odpowiedzialność w zakresie swej działalności przed właściwym organem.

Co więcej, środki, na które powołuje się Polska, nie są ujęte w wieloletniej umowie finansowania jak przewiduje to prawo Unii. W rezultacie Trybunał stwierdził, że Polska uchybiła ciążącym na niej zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii.

W końcu Trybunał uwzględnił zarzut Komisji dotyczący obliczania opłat pobieranych za minimalny pakiet dostępu i dostęp do torów w celu obsługi urządzeń. Zgodnie z prawem Unii, opłaty te powinny być ustalone po koszcie, który jest bezpośrednio ponoszony jako rezultat wykonywania przewozów pociągami.

W tym względzie Trybunał orzekł, że część kosztów utrzymania lub prowadzenia ruchu kolejowego, która odpowiada kosztom stałym, jakie musi ponieść zarządca nawet jeśli przejazd pociągiem nie następuje a także amortyzacja, która jest ustalana nie na podstawie rzeczywistego zużycia infrastruktury wynikającego z ruchu kolejowego, lecz zgodnie z zasadami rachunkowości, nie mogą być uznane za wynikające bezpośrednio z wykonywania przewozów pociągami. Ponadto koszty pośrednie i koszty finansowe nie mają w oczywisty sposób żadnego bezpośredniego związku z wykonywaniem przewozów pociągami.

W rezultacie, umożliwiając przy obliczaniu opłat uwzględnienie kosztów, które nie mogą być uznane za bezpośrednio ponoszone jako rezultat wykonywania przewozów pociągami, Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy prawa Unii.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106